

7. nedjelja kroz godinu B

*Ja se u tvoju dobrotu, Gospodine, uzdam,
nek mi se srce raduje spasenju tvome!
Pjevat ću Gospodinu koji mi učini dobro! (Ps 13,6)*

Prvo čitanje

Izaija 43,18-19.21-22.24b-25

Ovo govori Gospodin: "Ne spominjite se onog što se zbilo, nit mislite na ono što je prošlo. Evo, činim nešto novo: već nastaje! Zar ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši. I narod koji sam sebi sazdao moju će kazivat hvalu. Ali me ti, Jakove, nisi zazvao niti si se zamorio oko mene, Izraele, nego si me grijesima svojim mučio, bezakonjem svojim dosađivao mi. A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem, i grijeha se tvojih ne spominjem."

Drugo čitanje

2. Korinćanima 1,18-22

Braćo i sestre! Bog je svjedok: naša riječ vama nije "Da!" i "Ne!" jer Sin Božji, Isus Krist, koga mi – ja i Silvan i Timotej – vama navijestismo nije bio "Da!" i "Ne!" nego u njemu bijaše "Da!" Doista, sva obećanja Božja u njemu su "Da!" I stoga po njemu i naš "Amen!" Bogu na slavu! A Bog je onaj koji nas zajedno s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza, on nas i zapečati i u srca naša dade zalog – Duha.

Evandjelje

Marko 2,1-12

Pošto Isus nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući. I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ. I dođu nosećki k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica. Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kajoj je uzeti ležao. Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi!"

Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi: "Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehе otpuštati doli Bog jedini?"

Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: "Što to mudrjete u sebi? Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?'" Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehе!" I reče uzetomu: "Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!" I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: "Takvo što nikad još ne vidjesmo!"

Za razmišljanje

U kući u Kafarnaumu, kako nam priča Marko, donešen je jedan uzeti Isusu i bio je izliječen. Usred svakog zajedništva gdje je Isus u kući, stvara se i stvori se nešto novo i opet se otvara budućnost. Opraštanje, to je uistinu riječ vodilja ove pripovijesti. Gdje je rečeno s punim uvjerenjem Oprošteni su ti tvoji grijesi tek sada može to novo rasti, tek sada se mogu otvoriti prave perspektive za budućnost, čovjek ponovno osjeća tlo pod nogama, usuđuje se ponovno uspraviti, može ponovno izaći van iz svih tjesnaca i ugnjetavanja. Tko je u prošlosti povukao jedan konačan završni potez bit će iznesen iz rezignacije i izolacije i osjeća kako se grobni kamen kotrlja podalje, a svježinu i svjetlost uskrsnog jutra na svojem licu. On ne treba više ljude da ga nose, nego može sam postati nositelj ili nositeljica i sagraditi nove odnose koji su sagrađeni na postojanosti i obostranoj neovisnosti. Kad uđemo srcem u ovu prispodobu tada možemo sami sebe pronaći u različitim šivotnim fazama i različitim osobama. Katkad smo i mi uzeti, nesposobni da pođemo putem našega spasenja. Katkad se možemo prepoznati i u nositeljima, dovoljno jakim, da drugog čovjeka dovedemo u svoj slobodi tamo gdje naslućujemo spas. Katkad smo sposobni kao i Isus izgovoriti odriješujuću riječ, a ponekad kao bližnji možemo osjećati čuđenje, nerazumijevanje, srdžbu ili ljubomoru...

Za svakog od nas opraštanje je jedna stalna zadaća. Riječi Oprošteni su ti grijesi pozivaju nas da jedan drugome ponovo obećamo i obećano dobijemo – u sakramentu opraštanja grijehа, u pokajanju kod sv. mise, u svakodnevnici...

Kad u nutrini moramo reći: Oprostiti to hoću, ali zaboraviti to ne mogu, riječi prvog čitanja nas prisjećaju na uvijek vrijedeće Božje milosrđe i unutarne izliječenje: Ne mislite više na to što je bilo prije, na to što je prošlo ne trebate paziti. Pogledajte, činim nešto novo ne mislim više na tvoje grijehе. Prvo čitanje donosi sa sobom miris proljeća i novog početka. Bog mi govori: ne misli više na jučer, na duge tamne zimske noći. U tvojoj duši stavaram nešto novo usprkos svim smetnjama i jamama u čovjeku. To novo preuzima oblik u Isusu Kristu po opraštenju koje izgovara uzetome, čisti sve zapreke duše s puta i izgovara odriješujuć u riječ svim našim uzetostima. Novi odriješuju i koraci su nam poklonjeni i ostaju nam kao zadatak, po našem opraštenju može opet netko ustati i skakati.